

[Thorkil Kristensen.]

har valget til amtsrådet, medens kun et bestemt udsnit af dem har en direkte skattepligt til amtskommunen. Jeg ved nok, at disse amtsejendomsskatter ikke dækker alle amtskommunens udgifter; jeg ved også, at denne skat delvis overvælttes gennem huslejen; men denne overvæltning er jo ufuldstændig, og det er svært at finde ud af, hvor effektiv den er. Det er et af de spørgsmål, som man bør løse. Vi vil også heri se et udslag af regeringens større eller mindre forhandlingsvilje.

Må jeg til slut gøre et par bemærkninger om de administrative bestemmelser i disse lovforslag. Sammenholdt med det, vi kan vente, hvis der skal indføres skat af den løbende indtægt, rejser sig det spørgsmål, om vi ikke skal tage noget mere hensyn til de administrative besværligheder, end den høje regering har gjort. En skattebestemmelse har jo konsekvenser i mange retninger; den har konsekvenser for indkomstfordelingen og for forskellige andre ting, men den har også konsekvenser for administrationen. Jeg tror, vi bliver nødt til at se meget nøje på dette spørgsmål.

I det lovforslag om landsskatteretten, der blev behandlet i går, fik vi en påmindelse om, at skattesagerne antal er blevet så stort, at selv den udvidelse af landsskatteretten, vi gennemførte for en tre år siden, nu ikke strækker til. Det bør i denne forbindelse tilføjes, at administrationen af lovgivningen — det gælder forøvrigt ikke bare skattelovgivningen — ikke bare er noget, man kan se på statens og kommunernes budgetter; administrationen lægger også et betydeligt arbejde på borgerne, på erhvervene. Ikke mindst i de store erhvervsvirksomheder sidder der adskillige mennesker, som hovedsagelig beskæftiger sig med at administrere deres side af den moderne lovgivning. Vi er fælles om ansvaret for hovedparten af denne moderne lovgivning, og jeg siger ikke det, jeg her har sagt, for at rette anklage mod nogen, men kun for at understrege, at vi skal passe på. En af de ting, vi skal have for øje, er, at vi ikke unødigt forøger de vanskeligheder og den bekostning, som administrationen betyder.

Nu går vi så i gang med arbejdet i udvalget. Vi vil her få en prøve på, om regeringen nærer et alvorligt ønske om at få

en skattereform på et bredt grundlag. Den højtærede statsminister sluttede sin åbningstale og igen sin svartale under åbningsdebatten med at opfordre os til samarbejde. Jeg formoder, at dette havde adresse til samtlige partier i denne sal. Hvis den høje regering ønsker et sådant bredt samarbejde, må den forstå, at den må opgive den agitatorisk formede omlægning af skattebyrden, som jo vil modvirke det, der er både regeringens og vor hensigt, nemlig at fremme opsparingen af hensyn til landets økonomi. Venstre vil i udvalget arbejde for at give skattereformen en sådan formulering, at den er i harmoni med landets økonomiske vilkår.

Poul Møller: Da det er tredje gang, det høje ting skal behandle de samme lovforslag, er der vel ikke megen anledning til, at jeg går i enkeltheder og kommer ind på de betragtninger, som jeg allerede har redegjort for ved de to tidligere lejligheder, hvor de samme forslag har været til første behandling. Det er i realiteten fjerde gang, vi drøfter skattereformen her i tinget indenfor de sidste fire samlinger, og for vort vedkommende kan vi i det store og hele med hensyn til reformens enkelte lovforslag og reformen som helhed henvise til debatten i fjor, da jeg som mit partis ordfører trak de synspunkter op, som skilte os fra den højtærede finansministers skattereformforslag. Dengang oplyste vi, hvad vi ikke ville være med til i reformen, og der er ikke forandret noget i denne indstilling siden maj i fjor. Der er, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen også omtalte, intet i landets økonomiske politik, intet i landets almindelige økonomiske vilkår, der kunne give anledning til, at vi nu skulle revidere vore synspunkter med hensyn til disse reformforslag. Reformen er mere end en forenkling, det er et forsøg på at realisere socialdemokratiets politiske ønsker og dets valgprogram til skade for den nødvendige opsparing og til skade vel også for virkelysten her i landet.

Vi har altså ikke ændret en tøddel i vor opfattelse af alle de politisk bestemte dele af skattereformen, dér, hvor hestehoven stikker frem, hvor man forsøger at nå frem til opfyldelsen af et socialdemokratisk ønskemål. I februar i år, da vi behandlede